

L'ESPURNA

Llegiu demà
"Precaucions contra
els atacs aeris"

Segona Epoca. Any I. Núm. 9

Girona, dimecres, 25 de novembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

La Revolució en marxa

El nostre Consell Gironí acorda la municipalització de la vivenda

GUIO

Pas a la joventut obrera

Drets polítics i jurídics a la joventut des dels divuit anys

El nostre camarada Andreu Nin, que regenta la Conselleria de Justícia del Consell de la Generalitat, continuant en la seva obra netament revolucionària, ha atorgat la plenitud de drets polítics i jurídics a tota la joventut des dels divuit anys.

Cal assenyalar aquesta conquesta revolucionària amb vertadera joia. Ja la nostra joventut no serveix única i exclusivament per a agafar el fusell. Ja és mestressa d'ella mateixa. Justícia a la joventut. Havia d'ésser un marxista del nostre partit, un marxista revolucionari el que donés a la llum un decret d'aquesta naturalesa.

Així es correspon a l'esforç de la nostra joventut. Així es fa justícia al seu entusiasme, a la seva abnegació, al seu heroisme.

Drets per als joves revolucionaris. Intervenció directa dels joves en la cosa pública.

La joventut espanyola, que tan abnegadament dona la seva sang i la seva vida, sobrerament s'ha fet mereixedora d'aquests drets.

No es pot titllar la joventut espanyola de trobar-se poc preparada. Ella ha demostrat abastament la seva capacitat revolucionària. Tant al front com a la reraguarda, la joventut proletària ocupa llocs d'una gran responsabilitat. A totarreu dona infinites proves de la seva solvència revolucionària. A les trinxeres, batallant amb energia, amb enteresa, amb heroisme. A la reraguarda, i empenyent avant la revolució socialista.

No hi ha por que aquesta magna revolució s'encalli, la joventut comunista la farà caminar, vulgues que no, envers la total redempció dels asalariats. La nostra joventut, fidel salvaguarda dels drets dels explotats, no permetrà que s'escamotegin les seves conquestes, obtingudes a prova de tants dolors i sacrificis. Ella està disposada a batre's allà on sigui i com sigui, però també vol que els seus drets li siguin totalment reconeguts.

La joventut està agraïda pel decret del conseller de Justícia, i diu al mateix temps: Endavant per a la Revolució!
(Segueix a la plana dues)

Girona, aquella urbs enfosquida per la zarxa paorosa dels trenta Convents; seu del fanatisme; ciutat de pedra per dins i per fora, de cos i ànima; sucursal del Vaticà; castigada per la boirina obscurantista del Passat..., desperta de mica en mica, es redreça poc a poc del marasme medieval que sofria.

Girona s'incorpora a la torrentada revolucionària. No vol viure una vida de migranya. Aspira a un rol decisiu en el camp de les realitzacions proletàries.

Girona no serà pas la cua de la Revolució Socialista, ans al contrari, cap davanter i espill on podran mirar-se els eternals pobres d'esperit per bandejar llur timidesa.

Lluny d'ésser un pes mort, una càrrega feixuga, un fre al moviment alliberador, serà l'esperó estimulant que clavarà la bandera roja, ben alta i ben dreta, per exemple de tots i de tothom.

Ahir la Comissió Executiva del Consell Municipal, acordà, a proposta del nostre estimat Conseller, En Pius Guiral, la municipalització de les vivendes gironines. La nostra ciutat és la primera capital espanyola que adopta una mesura d'aquesta mena.

El poble de Girona, el poble treballador i explotat, el poble del vilipendi, és amo i senyor de totes les cases, xalets i torretes enclavats al nostre terme municipal.

S'ha acabat per sempre la dictadura de la propietat urbana, els desnonaments de famílies fuetejades per l'atur forçós o la malaurena, les habitacions insalubres, els tuguris presidiaris, els carrers humitosos de cares groguenques, les quadres humanes d'amuntegament i promiscuïtat... S'ha acabat per sempre les ratlles divisionàries de cases riques i cases pobres; de Grans Vies i barris baixos; de palaus assolaiats i coves miserables, condemnades a perpetuïtat a una ombra esgarrifosa i malaltissa.

Cases-bloc, cases-model, cases dignes per als fills del Treball. Sol i aire per a tothom qui treballi. I per als paràsits, per als ganduls, per als explotadors d'ànima dura i cor de marbre, ombra, l'eterna ombra.

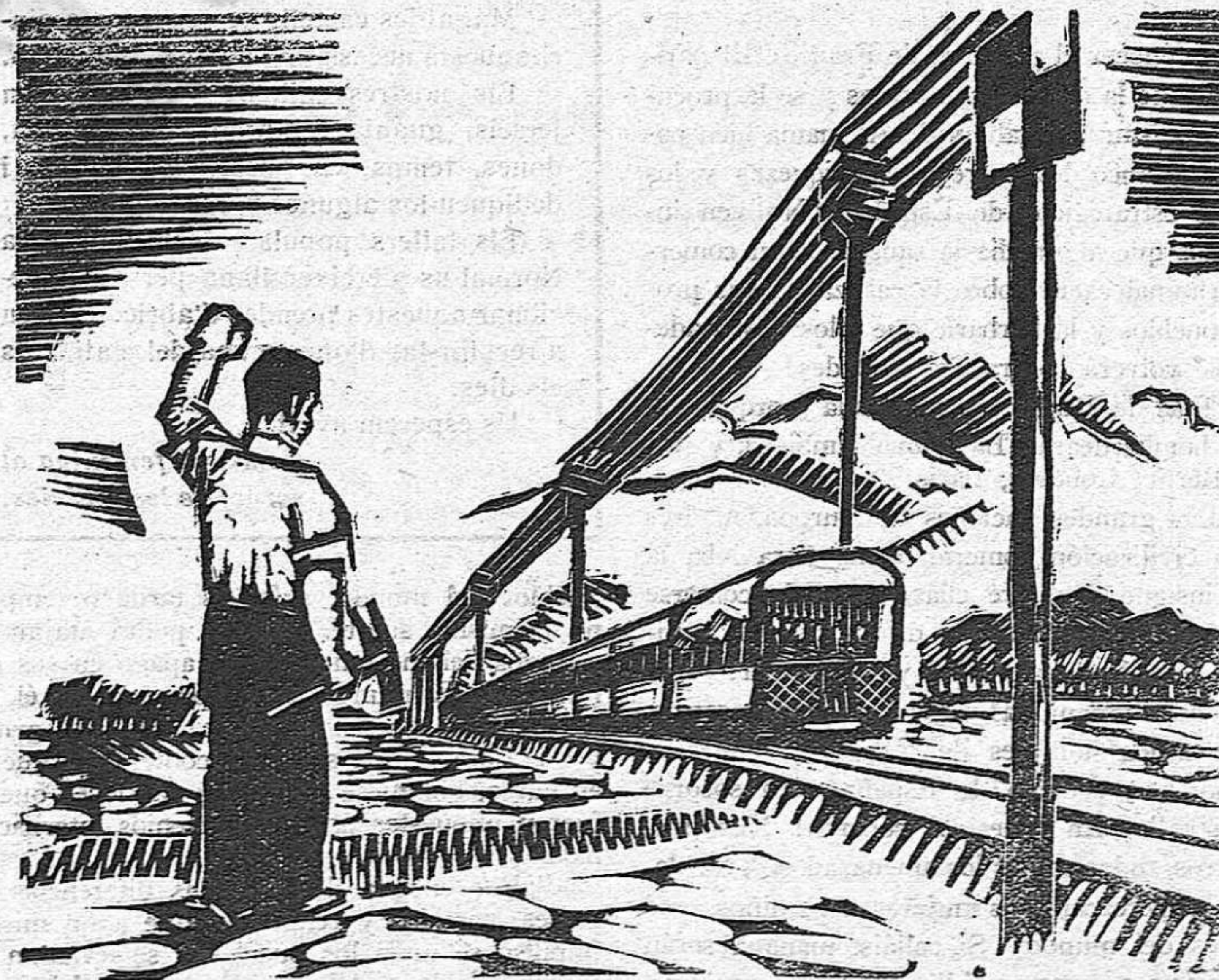
Conseller Pius Guiral, Consellers gironins, el poble remercia la vostra tasca i L'ESPURNA, fent-se'n ressò, us abraça:

Salut i Avant per la Revolució Socialista!

Segona pàgina:

"Municipalització de la vivenda"

Glòria a la Solidaritat Proletària Internacional

Salut, germans d'enllà les fronteres: Vesseu la vostra sang per la Llibertat. I la llibertat no és pas sols patrimoni nostre; és també vostra. Es la riquesa que freturen els explotats d'arreu. Lluiteu avui a les terres d'Ibèria. No hi fa res. Qualsevol terra pot ésser trinxera de la Llibertat.

Avui vesseu la vostra sang; demà, viureu la llum de la Vida plena. Germans, salut!

ESPURNES

No pot tolerar-se

Ahir vaig contemplar un espectacle lamentable, lamentabilíssim. Digne i propi d'ésser emmarcat en l'estadi burgès, amb la plenitud de llur eufòria.

Eren les dotze del migdia. I quan més nodrit era el trànsit pel carrer Nou, dos homes, dos éssers, mutilats llurs braços per la tràgica casualitat d'un accident fortuït, pidolaven als transeünts una almoïna per la gràcia, no ja de déu però sí per la misericòrdia, per la pietat, per l'infantillesa i bona fé dels que al passar deixaven caure en la gorra d'aquests mutilats una moneda de coure.

Això estava molt bé, com ja hem indicat en el temps ominós de la finida burgesia, quan el predomini de les classes privilegiades exercien sobre els damnats, sobre els pobres i miserables del terrer hispànic, llur superioritat, llur rencor i maledicció constant. Era quasi una necessitat que sentien les classes opressoras per demostrar científicament als ulls del món llur ascens i llur fé de vida.

Eren dos pols immensament oposats, que no obstant, per existir, havien de caminar junts, paral·lelament sense separar-se ni un instant. Misèria, fam, tuberculosi, un. Joies, riqueses, benestar, l'altre. Cara i creu d'una mateixa medalla.

Però avui, quan a l'horitzó es marca ja amb perfils recis l'abada de la Llibertat, de la justícia socialista, de la reivindicació de l'obrer, del pària, del damnat, és sumament paradòxic, és aclaparador i indignant, l'espectacle donat ahir pels dos mutilats que al carrer Nou en venda llur tràgica desgràcia, als romàntics cors trencats, que no poguent resistir la contemplació del dolor, encarnada en els mutilats que per viure han de llençar-se a la recerca d'una almoïna, deixen relliscar, per aliviar-la, una moneda, lamentant-se, al propi temps, d'una societat que permetia tals misèries, però que mai van tenir el valor de rebellar-se contra aqueixa societat que ho permetia.

Cal doncs, que les autoritats proletàries, que les autoritats revolucionàries d'avui, prenguin cartes seriósament en l'assumpte i impedeixin que a la nostra ciutat es donguin espectacles d'aquest caire que deshonorren la nostra revolució socialista triomfant.

WLADI.

Municipalització de la vivenda

LES CASES SON DEL POBLE

El Comitè permanent d'aquest Consell municipal de Girona en sessió ordinària celebrada el dia 24 dels corrents i a proposta del Conseller d'Economia i Estadística, Pius Guiral, prengué els següents acords:

De poc serviria el triomf de les armes en una revolució si no anava acompanyat d'una transformació social profunda que acabi per a sempre amb les fonts del capitalisme. Ha d'ésser, per tant, motiu d'estudi i de realització la transformació de l'antic sistema de propietat privada en propietat de tota la comunitat.

La propietat urbana ha estat, en general, un focus de parasitisme i d'usura. El propietari de vivendes de lloguer, amb el pretext de complir la funció social de procurar casa als que no en tenien, de fet no realitzava altra cosa que anullar la iniciativa col·lectiva en aquest ordre de coses, per a aprofitar-se'n ell, pel seu interès particular, en detriment de l'interès social.

Facilitar habitació decorosa als treballadors és, en la nova societat que estem forjant, una funció de l'exclusiva competència municipal, funció social de tanta transcendència i tan primordial, que resulta inconcebible que el seu compliment pugui ésser motiu de lucre particular o privat.

Per les raons abans exposades es fa necessari de procedir a la municipalització de la propietat urbana radicada en aquest terme municipal, atenent certes particularitats que en l'articulat es detallen.

Per tant, el Conseller municipal que subscriu, de conformitat amb la Comissió sotassignada, proposa als camarades del Comitè municipal, d'acordar:

Primer. — Passen a ésser propietat de la comunitat, representada pel Consell Municipal, tots els immobles d'aquesta ciutat i el seu terme municipal, solars per a edificar i terrenys urbans compresos en la mateixa circumscripció.

Segon. — El Consell Municipal cedeix als actuals propietaris d'una única vivenda ocupada per ells mateixos, l'usdefruit de la dita vivenda familiar. Aquest usdefruit podrà ésser anul·lat amb caràcter general quan el Consell municipal ho consideri oportú.

No s'entendrà com a vivenda familiar aquells edificis que podent allotjar més d'una família, estaven destinats, per a efectes sumpuosos, a una de sola, àdhuc els servents.

Tercer. — Als actuals propietaris de finques urbanes radicades en aquest terme municipal que, no posseint altres mitjans de subsistència, siguin majors de cinquanta anys o es trobin impossibilitats per al treball, els serà cedida pel Municipi una quantitat igual a la renda que produïen les seves finques amb el límit màxim del promig del sou d'un obrer. La cessió d'aquesta renda sols subsistirà durant la vida del seu propietari i revertirà després a l'Ajuntament.

Quart. — Per a calcular la renda, als efectes de l'article anterior, es deduirà del total rendiment de l'immoble o immobles l'import dels tributs que els correspongui, més un vint per cent per despeses de conservació i reparació.

Als mateixos efectes s'estableix com a promig del sou d'un obrer la quantitat de *tres centes cinquanta pessetes*. Aquest promig podrà ésser objecte de successives revisions, a tenor de les variacions que pugui experimentar l'índex del cost de vida.

Cinquè. — Els censos, gravàmens, hipoteques, etc., que pesen actualment sobre les finques que són objecte de municipalització, queden anul·lats i sense efecte a partir de la publicació del text d'aquest acord.

Sisè. — Les contribucions, impostos i tributs de la Generalitat i l'Estat, que en l'actualitat i en l'esdevenidor gravin les finques urbanes, seran pagats per l'Ajuntament.

Per excepció, els actuals propietaris de finques urbanes, als quals els sigui cedit l'usdefruit de la vivenda, continuaran pagant, per compte d'ells, tots els tributs de l'Estat, de la Generalitat i els del Municipi que els siguin imposats.

Setè. — Mentre s'estudia la implantació d'un tipus de preu de lloguer de les habitacions, que estigui en relació amb les condicions i circumstàncies de les diverses vivendes i amb el sou familiar, el preu d'arrendament que hauran de pagar els llogaters serà el mateix que vénen pagant en l'actualitat.

Com a impost municipal extraordinari de guerra i contra l'atur forçós, s'estableixen amb caràcter transitori, els recàrrecs següents:

a) El cinquanta per cent del preu dels lloguers que no arribin a CENT pessetes.

b) El setenta cinc per cent del preu dels lloguers de CENT o més pessetes i que no arribin a CENT CINQUANTA.

c) El cent per cent del preu dels lloguers de CENT CINQUANTA pessetes o més.

Tant els preus de lloguer com els recàrrecs es faran efectius per mesos vençuts.

Vuitè. — Els locals ocupats per Sindicats i entitats polítiques del Front Antifeixista queden exceptuats del pagament de lloguer. Correran, però, a càrrec de les esmentades entitats polítiques i sindicals, les despeses de conservació i reparació i l'abonament dels impostos de l'Estat i de la Generalitat.

Els edificis destinats a activitats culturals o d'assistència social depenents de l'Estat, Generalitat o Municipi, queden exents també del pagament de lloguer, corrent a càrrec de dites Corporacions les despeses de conservació i millora dels respectius immobles.

Els locals i solars destinats a espectacles públics pagaran en concepte de lloguer el deu per cent de la recaptació bruta de les funcions, excepte les funcions de teatre i concerts instrumentals o orfeònics que pagaran solament el cinc per cent. Aquests espectacles no podran ésser gravats amb altres impostos municipals.

Novè. — Interi s'estudia una escala de lloguers pels locals que ocupen fàbriques, indústries, comerços i entitats no compreses en aquest articulat, satisfaran aquests el lloguer que fins avui han vingut pagant.

Desè. — La Conselleria d'Economia s'encarregarà de cobrar tots els lloguers de les finques urbanes. Per tal de facilitar el cobrament la ciutat serà dividida en cinc districtes i els afectats hauran d'acudir a pagar els lloguers i recàrrecs als locals que seran assenyalats, dintre dels quinze primers dies de cada mes.

Per excepció, per als locals dedicats a espectacles, la liquidació i pagament dels lloguers serà efectuada setmanalment sense perjudici del dret del Conseller a controlar la recaptació.

Onzè. — Tots els ciutadans que sense causa justificada deixin de pagar en el termini fixat el lloguer i els càrrecs que els correspongui, seran considerats com a facciosos i se'n donarà compte a la Conselleria municipal de Defensa als efectes de denunciar-los al Tribunal Popular.

Dotzè. — Del rendiment total que s'obtingui d'aquest nou recurs, una vegada deduït l'import dels gravàmens a satisfer a l'Estat o a la Generalitat, se'n destinarà forçosament un deu per cent per a conservació i reparació dels edificis.

Tretzè. — La Conselleria municipal d'Obres Públiques tindrà cura de la conservació i reparació de les vivendes. Aqueixes obres seran efectuades pels Sindicats del ram de la edificació adherits a la C. N. T i a la U. G. T.

Catorzè. — El personal de la Comissaria de la Vivenda de Girona depenent de la Generalitat de Catalunya, passarà, si s'escau, a dependre del Consell municipal, a la Dipositaria de qual farà entrega de la recaptació de lloguers efectuada fins avui.

Quinzè. — El personal tècnic, administratiu subaltern que sigui necessari pel bon funcionament del servei objecte del present acord, serà nomenat pel Consell municipal a proposta del Conseller Secretari General. Aquest nou personal haurà de reunir les condicions d'idoneïtat professional i política que garantitzin un rendiment lleial i eficaç. Caldrà que estigui afiliat al Sindicat del ram corresponent adherit a la C. N. T. o a la U. G. T.

Article addicional primer. — L'import del lloguer dels pisos del mes actual de Novembre es pagarà a les oficines transitòries que la Conselleria d'Economia habilitarà a la casa Ajuntament. Els llogaters vindran obligats a exhibir el darrer rebut del preu de lloguer abonat als antics propietaris independentment de les investigacions que podrà efectuar el Conseller d'Economia i Estadística.

Addicional segon. — Queden cancel·lats tots els atrassos que per concepte de lloguer de vivendes s'acreditessin als antics propietaris.

Addicional tercer. — Queda facultat el Conseller municipal d'Economia per a adoptar les disposicions necessàries per al bon compliment del present acord de municipalització de la vivenda.

Addicional quart. — Els llogaters que hagin anticipat l'import del lloguer corresponent al corrent mes de novembre, exigiran als respectius, fins avui arrendadors, la devolució de llurs imports.

El que es fa públic per a coneixement de tothom i pel seu més exacte compliment.

Girona, 25 novembre del 1936.

El President del C. M.,

Expedit Duran

El Conseller Municipal d'Economia,

Pius Guiral

¡AYUDAD AL PROLETARIADO ESPAÑOL!

Manifiesto de Romain Rolland

Madrid. — El servicio de Informaciones del ministerio de Propaganda, ha hecho público un escrito que dice así:

"El cónsul de España en Ginebra telefona el siguiente manifiesto que le ha sido entregado ayer por el gran escritor Romain Rolland, y que hoy se publicará en todos los grandes periódicos europeos. Dice así:

A todos los pueblos, en socorro de las víctimas de España:

"Un grito de horror sube de las piedras humeantes de Madrid. La altiva ciudad que fué reina de medio mundo antiguo y del nuevo entero, la que fué luminar radiante de la civilización occidental, se ve atacada a sangre y fuego por un ejército de moros y legionarios; y los jefes facciosos se atreven a jurar por la causa de la España que saquean y de la civilización que pisotean. Asesinan, mutilan y que man vivos a millares de mujeres y niños.

"Primeramente hacen blanco en los barrios populares. No se salvan los hospitales. Arden los palacios gloriosos: hoy, el del duque de Alba; mañana el del Prado. Se hunden bajo las bombas, salas de arte. Con su pueblo, muere Velázquez.

"Precisamente esa hora en que agoniza la ciudad heroica, cuyos antiguos reyes salvaron a España de la invasión árabe y es precisamente esa hora la escogida por Mussolini e Hitler

para reconocer el gobierno de Franco "El Africano", que la asesina con armas y se la procura al fascismo de Italia y de Alemania bien pagado. Franco les entrega las riquezas y los puntos estratégicos de España. ¡No ven insensatos que algún día la sangre de su comercio criminal caerá sobre la cabeza de sus propios pueblos y la barbarie que ellos desencadenan se volverá contra sus ciudades!

"Tras de Madrid, a Barcelona (porque mañana bombardearán Barcelona también), y Roma, Berlín, Londres, París."

"Las grandes naciones de Europa, madres de la civilización comerán como fiera loba la más insigne de entre ellas, antes de comerse unas a otras. ¡Maldición de los tiempos venideros que llegan ya! ¡qué ya está aquí! ¡Humanidad, humanidad! Hablo a todos vosotros, llamo a los hombres de Europa y América. ¡Acudid en socorro de España! En socorro "nuestro". ¡En "vuestro" socorro! Nosotros, vosotros, todos somos los amenazados. ¡No dejéis que perezcan esas mujeres, esos niños, esos tesoros del mundo! Si calláis, mañana serán los vuestros, vuestros hijos, vuestras mujeres, cuando queráis, todo cuanto hace la vida amable y sagrada, será lo que a su vez perecerá. Si no os oponéis a los bombardeos de los hospitales y de los museos, ni en los barrios populares, a los niños que juegan, vosotros, todos

Dones de Girona

treballeu per a les milícies

Magnífics cartells us recorden a diari aquesta necessitat i aquesta obligació.

Els nostres milicians us demanen jerses, guants i mitjons. No perdeu, dones, temps, en passejades inútils, i dediqueu-los algunes hores del dia.

Els tallers populars instal·lats a la Normal us ofereixen llana per a confeccionar aquestes prenes d'abric. Passeu a recullir-la, d'onze a una del matí, tots els dies.

Us esperem aviat.

Comissió femenina al servei de les milícies.

Regiment de Cavalleria

"Buodiny,"

Organitzant-se el regiment de Cavalleria "Buodiny," tots els camarades i companys que desitgin allistar-s'hi ho faran el més prompte possible a la Caserna Lenin.

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!!

GUIÓ (ve de la pàgina 1)
volució social i per l'esclafament total i definitiu del feixisme.

Passarà el brau cavall de la Revolució. No res ni ningú deturará la seva marxa triomfal. Escampará l'alenada purificadora i mortal, en els tuguris feixistes. La joventut s'obre pas. Visca els drets de la joventut obrera!

Endavant! Passarem!

PUIGDECÚVOL

pueblos del mundo, sufriréis tarde o temprano la misma suerte. ¿Quién podrá atajar los estragos del incendio sino se apago en sus comienzos? El mundo entero perecerá en él.

¡Aprisa, aprisa! ¡En pie! Hablad, gritad y a la obra. Si no se puede contener la guerra en curso, obliguese a respetar las leyes que le fueron impuestas por los convenios internacionales.

"¡Por encima de todas las diferencias de países, partidos y religiones, que a un mismo impulso se unan los pueblos y se levanten en socorro de las víctimas. En medio del furor de la guerra, hay que afirmar la fraternidad de todos cuantos sufren, de todos los seres vivos. — Romain Rolland"

N. de la R. — Aquest manifest ha estat publicat avui a tots els grans rotatius europeus.

Alemanya decidida a trencar les relacions amb Rússia

La Itàlia feixista no vol cap dret sobre Mallorca

No es retrocedeix ni un pas a la Ciutat Universitària

Els nacional-socialistes estan agraviats del "Premi Nobel"

BARCELONA

L'estat del president Companys

Barcelona.—El metge de capçal del senyor Companys ha manifestat que aquest pateix una afecció gripal, motiu pel qual no podrà llevar-se encara, doncs la temperatura és molt elevada.

Aquest matí s'han preocupat de la salut del president Companys diverses personalitats polítiques entre elles tots els consellers de la Generalitat i el ministre de la República senyor Giralt.

El poble antifeixista de Montesquiu

Barcelona.—El poble de Montesquiu ha lliurat novament a les milícies un donatiu de pessetes.

Ha fet entrega al comitè receptor «La Falç» de la quantitat de 1500 pessetes.

Conferència del conseller de propaganda Jaume Miravittles

Barcelona.—Demà a les 10 del vespre el conseller de propaganda de la Generalitat de Catalunya Jaume Miravittles donarà una conferència dedicada a les dones de Catalunya i dissertarà sobre el tema: «La dona a la rera-guarda».

No és veritat que els feixistes hagin enfonsat un vaixell carregat de patates

Barcelona.—El Consell d'Agricultura ha fet pública una nota rectificadora el dit pels diaris d'ahir a la nit sobre si els feixistes havien enfonsat un vaixell carregat de patates en destí a Barcelona.

Ha afegit el Consell que no podia portar-se a terme cap acte d'aquests, doncs tot el transport de queviures es fa per via terrestre.

Front d'Aragó

La lluita al sector d'Alcubierre

Barbastre.—Segueixen el seu curs les operacions iniciades la setmana passada al sector d'Osca. El nou cap d'aquest sector, tinent coronel Gómez Garcia, ha recorregut avui diversos fronts per tal de fer-se càrrec de la situació de les forces a les seves ordres.

Des de la línia d'Osca marxà al sector de la serra de Alcubierre, on l'artilleria republicana ha batut fortament diverses posicions de l'enemic.

Ens comuniquen que els facciosos d'Osca han sostingut avui un dur combat, iniciat per ells, però malgrat haver partit la iniciativa de la seva banda, han rebut una forta lliçó, ja que les forces de la República els han causat moltes baixes.

El comunicat oficial d'aquest sector, lliurat per la Caserna General, diu així: «La nostra artilleria bombardejà amb gran eficàcia les posicions enemigues al sector de Robres.

Intensos tiroteigs al sector de Tierz, que ocasionaren a l'enemic nombroses baixes.

A la resta del front, sense novetat».

Bestiar pres a l'enemic

Avui ha proseguit l'avang al sector del Vivell del Rio, i s'han ocupat diferents turons més enllà de Fuencerrada, i a més un blocs enemic.

Als facciosos els han estat fetes moltes baixes i se'ls han pres material de guerra. També han estat fets presoners que portats davant dels caps militars, han fet importants revelacions.

A Quinto, del Sector Sud Ebre, on actua la Segona columna, s'han prosseguit les operacions fa uns dies començades i de passada els nostres milicians s'han fortificat en alguns llocs. En una incursió feta a l'enemic, la qual ha estat afortunada, li hem pres bon nombre de caps de bestiar.

Front de Madrid

El comunicat oficial a tres quarts de deu de la nit

Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'informació del Ministeri de la Guerra.

Front del Centre.—Als sectors del sud del Teix, sense novetat.

Les nostres tropes, en un vigorós avanç davant de Pinto, han castigat durament l'enemic; li han causat gran nombre de baixes i li han pres molts fusells i més de cent caps de bestiar.

Al front del Guadarrama, a Zarzalejos, l'enemic ha fet intens foc de fusell i metralladora sobre les nostres posicions, sense conseqüències.

Al sector d'Aranjuez, canoneig de l'enemic davant Cienpuzuelos, sense assolir cap objectiu. La nostra artilleria ha fet emmurar dels facciosos, amb intens i cert foc. En els altres sectors d'aquest front les nostres forces han mantingut la iniciativa en l'atac, i han infringit un dur càstig a les bandes faccioses.

Al front del Manzanares no s'ha operat en dia d'avui. L'enemic ha estat castigat a la Casa de Campo. Els nostres braus milicians segueixen pressionant en el sector de Pozuelo de Alarcón i Villanueva de la Cañada, on els facciosos estan descoratjats.

Les bandes feixistes, en llur impotència, canonegen algunes cases de Madrid, sense tret precís; ens envien algunes granades que, lluny d'espantar el veïnat, eleven la moral de la rera-guarda.

La criminal aviació feixista s'ha presentat a darreres hores de la tarda, sense acceptar combat amb els nostres valents «cacs».

La facció, clavada a les portes de Madrid

Madrid, 25.—Tots els cronistes de guerra coincideixen a ressaltar el coratge i decisió amb què les tropes defensores de Madrid rebutjaren, durant la darrera nit, els forts atacs de l'enemic a les zones sud i oest de la capital.

Moros i legionaris es llançaren contra els parapets, protegits per foc de metralladora. A la zona sud, les nostres milícies i soldats aguantaren valentment, durant més de dues hores, la furiosa escamesa, i finalment rebutjaren les tropes invasores, les quals, en emprendre el retorn a llurs trinxeres, foren perseguides pels nostres; l'enemic deixà gran nombre de cadàvers sobre el camp.

A la zona oest l'atac fou encara més fort. L'enemic, primerament, llançà bengales per tal d'il·luminar les nostres línies, atacà més tard amb bombes de mà i tancs. Les milícies aconseguiren rebutjar els rebels, i els ferer abandonar quatre tancs, un dels quals fou remolcat vers la nostra rera-guarda. Els ocupants de tots aquests tancs foren morts.

Es distingiren en les accions d'aquest sector els batallons de xoc «Ambiente» i «Los Cástuos», juntament amb la Brigada internacional.

Algun nucli rebel continua encerclat en determinat edifici de la Ciutat Universitària i s'espera d'un moment a l'altre la seva rendició. Sembla que entre els assetjats existeixen divergències i discussions sobre la conveniència de rendir-se, fins al punt que entre els facciosos s'han desenrotllat lluites mútues.

Novament fracassà anit passada la tàctica de portar a cap atacs amb petits nuclis per un sector qualsevol, amb la sola finalitat de fer un tanteig de forces i trencar el front. Entre els cadàvers de moros recollits aquest matí, així com entre els presoners capturats, predominen els xicots de quinze a setze anys. Això prova que estant bolcant materialment sobre Madrid els últims reforços de les seves tropes de xoc.

La nostra artilleria de gran calibre ha bombardejat avui intensament totes les posicions de l'enemic. Els nostres observadors han comprovat l'eficàcia amb què actuà l'artilleria lleial, ja que ha dispersat algunes concentracions faccioses. Per la seva banda, l'artilleria rebel ha continuat el canoneig contra els edificis del casc de la població.

El batalló «Torres» rebutjà un atac facciós, i s'apoderà de dos tancs.

Una de les unitats que sofrí un càstig més dur durant el combat nocturn d'ahir fou un esquadró moro que quedà materialment desfet sota el foc de les nostres metralladores. S'han recollit en els cadàvers dels moros xapes d'identificació i altres documents. Un dels identificats sembla que era el que manava l'esquadró. Segons el carnet el mort tenia trenta anys, estava casat i la seva professió era militar, amb categoria de primera. La cartilla havia estat renovada a Alcazarquivir el dia 30 de novembre del 1933.

Les darreres operacions victorioses a la Ciutat Universitària

Madrid.—El tinent coronel Ortega, ex-governador civil de Guipúscoa i cap de les Milícies basques, després de conquistar valentment Moadilla del Monte, ha passat a comandar les tropes del sector de la Ciutat Universitària. Parlant de les darreres operacions en aquest sector, el tinent coronel Ortega ha dit que no s'ha retrocedit un pas, i que no es retrocedirà. Anit passada tinguérem quatre hores consecutives de treball. Hem conquistat noves posicions, i hem instal·lat les nostres avançades en millors parapets, des dels quals poden atacar favorablement.

El patrimoni artístic són transportats a València

Madrid.—Per mitjà del 5n. regiment s'ha efectuat l'evacuació de tots els valors literaris i artístics que existeixen a Madrid, per tal d'evitar que fossin destruïts per la bàrbara metralla feixista.

Aquest patrimoni artístic ha sortit en direcció a València i va transportat amb camions blindats.

ESTRANGER

El premi Nobel 1935 ha causat un fort disgust als nazis d'Alemanya

Berlín.—Tots els diaris nacional-socialistes comenten amb un marcat disgust que el «premi Nobel 1935» hagi estat concedit al gran escriptor alemany Ossietzky.

Com que es tracta d'un antifeixista farem una biografia d'Ossietzky.

Gran escriptor, novellista i pamfletari, va fundar i va dirigir la revista «Die Weltbuehne» fins a 1933. A aquesta data, o sia a l'adveniment del poder del nazisme fou detingut i portat a un camp de concentració. El dia 17 de novembre, el ministre de Propaganda Góebels, declarà que von Ossietzky havia estat posat en llibertat. Però en la mateixa data, informes confidencials de font autoritzadíssima, varen permetre sapiguer que el gran escriptor es trobava en un Sanatori de Mecklenburg. Sembla que pateix una forta tuberculosi, deguda als mals tractes rebuts i a les privacions d'aire i sol a que el sotmeteren. El seu estat — segons aquests informes — inspira les més greus inquietuds.

Doncs bé, ara els feixistes l'acusen de traïdor al nacional-socialisme i volen apel·lar a tots els medis possibles per a que aquest premi li sigui retirat i quedi en poder d'algun nazi.

Max Dormoy nou ministre de l'Interior francès

París.—Avui ha pres possessió de nou ministre de l'Interior francès Mr. Max Dormoy en substitució de Roger Salengro.

Itàlia no té cap intenció sobre les Balears

Londres.—L'Agència oficiosa Stefanni ha enviat una comunicació a Londres dient que Itàlia no té per ara cap intenció sobre Mallorca.

Es complica la situació internacional

Londres.—Els periòdics anglesos comenten la imminent ruptura diplomàtica entre la U. R. R. S. i Alemanya, motiu pel qual es complicaria intensament la situació europea.

NOTICIARI

En una magna assemblea celebrada ja fa uns dies per tot el personal de la casa Dalmau Carles, Pla. S. A., d'aquesta ciutat, els treballadors de la mateixa acordaren destinar un 5 % de llur sou per a contribuir amb aquest ajut a les tasques socials de PRO INFANCIA OBRERA.

Les liquidacions es faran mensualment i se'n lliurarà la corresponent nota a la premsa.

Socors Roig Internacional

Secció Catalana.—Comitè local de Girona

Demà al Teatre Municipal

Com avançàvem el dilluns, demà dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc en el Teatre Municipal, un extraordinari festival teatral amb la col·laboració de l'«Agrupació Amics del Teatre», la qual posarà en escena la comèdia dramàtica en tres actes i en prosa, original de Lluís Elies «El Fill del senyor Gold».

Tots quants elements intervenen en aquest festival, ho fan d'una manera desinteressada i per tant la recaptació íntegra que s'obtingui, va destinada a l'adquisició de materials per el comboi que properament enviarà a Madrid el S. R. I.

Cal agrair el gest completament desinteressat de l'«Agrupació Amics del Teatre», Sindicat Unic d'Espectacles Públics, Autors i Compositors de Catalunya, Comitè Econòmic d'Espectacles Públics, Sindicat de Música, els companys obrers dels quals cedeixen íntegrament les quantitats que els tocaria percebre pel seu treball.

Es de esperar que el públic gironí corresponderà a l'esforç de tots omplent el Teatre Municipal el proper dijous a la nit.

1914-1936

Quatre mesos de guerra han estat prou per descobrir tot allò que restava amagat darrera les cortines de la diplomàcia i que no arriba a descendir al nivell de totes les penseres proletàries sinó en moments determinats. Han pogut més aquests quatre mesos que dos anys de política internacional equilibrada. El nostre país passa avui per la prova més dura que mai n'hagi viscut cap altre. En la gran guerra es donà també el cas que era l'esperança dels generals sublevats a casa nostra. Alemanya creia que arribar a París no seria altra cosa que una marxa militar de les sabates ferrades i els cascs punxaguts. Per això no es preparà per una guerra llarga. Una disciplina de ferro, un bon servei de premsa i una formidable xarxa mundial d'espionatge no foren prou per vèncer.

Les cortisanes berlineses, els diplomàtics, els emboscats i els agents secrets destapaven les ventrudes ampelles de vi daurat robades a les cantines de Xampanya. Els boletins oficials del alt comandament anunciaven victòria darrera victòria. La impremta del Reich tirava marcs en paper descomptables per ben aviat a París. Alemanya que tenia terroritzats tots els Estats d'Europa, no contava amb la voluntat dels fills del poble. L'allau teutònica portadora d'una nova kultur arribà amb poques empentes a les portes de París. Per un moment tot trontollà. L'obra colpadora de l'espionatge havia arribat al cim. Alts dirigents de la política, premsa, etc. eren vehicles del malestrug. A França corrien rumors de grans desastres militars i els combatents víctimes de la traïció, sapigueren comprendre a temps.

Al nostre país el militarisme insolent cregué imposar-se per la força de les armes a la voluntat de tot un poble. Embrutits per la seva pretesa suficiència tècnica militar cregueren fàcil apoderar-se de Barcelona i Madrid.

Fallat el cop, es prepararen llargues setmanes per la presa de la capital d'Espanya. Les seves victòries els portà a la conclusió que això seria fàcil. També aquests es diuen portadors d'una nova política. La voluntat del poble els ha barrat el pas. No estaven tampoc preparats per una guerra llarga i han recorregut a tots els trucs. Bombardeigs d'hospitals, centres de cultura, ciutats indefenses, etc. La moral del poble però s'ha crescut. Ara intenten fer-nos por amb el reconeixement de la Junta de Burgos per unes nacions, i amb amenaces de bloqueig i guerra mundial. També hem viscut moments d'angoixa. Però el poble ha respost sempre amb el «no pasaran» com els combatents francesos amb el seu «on les aura». Es probable que encara haurem de passar per altres proves. No importa. Tindran la virtut de solidificar els llaços entre els partits. També a la gran guerra els francesos criticaven l'actuació dels anglesos i aquests als americans. Però el perill que amenaçava emportar-s'ho tot va desfer tots els recels.

Quatre mesos de guerra han posat als ulls del món i damunt de les faules de les conselleries, quin és el greu problema que es ventila a Espanya amb les armes a la mà. Nosaltres obrers ja sabem el nostre deure. Ho afrontarem tot i lluitarem en tots els terrenys. No tenim res a perdre. Tenim molt per a guanyar. I guanyarem.

MIQUEL GAYOLA

Per la Universitat Obrera Socialista

La nostra política i la nostra tàctica, s'imposen. La joventut treballadora comprèn la justesa de les nostres posicions i ve a elles. El Consell de la Generalitat es veu obligat a portar a la pràctica, les nostres consignes.

Estem enormement satisfets, com suposem ho estaran tots els joves combatents, obrers i camperols.

La concessió de tots els drets a la joventut treballadora pel Consell de la Generalitat, i a proposta del nostre camarada Andreu Nin, té una transcendència extraordinària.

La joventut treballadora que acabem d'entrar a una etapa interessant: la de la realització de totes les consignes per les quals ella ha vingut lluitant des de fa molts anys.

Hem aconseguit ja quelcom fonamental. Encara que, malauradament, solament a Catalunya, solament per a la joventut treballadora catalana.

Sobre la base d'aquesta victòria, devem accentuar la nostra lluita per a la conquesta dels altres objectius del nostre moviment juvenil comunista.

Hi ha actualment plantejada una qüestió de singular importància. Ens referim a la qüestió de l'ensenyança en general, i de la Universitat en particular.

Les Universitats espanyoles han estat sempre tancades per a la joventut obrera i camperola. Aquesta ha estat una de les causes de què els palaus de la cultura burgesa hagin estat els baluards més forts i inexpugnables del feixisme assassí. En les circumstàncies presents, les Universitats ja no són, naturalment, centres de conspiració del feixisme; però tampoc no

són els palaus de la cultura proletària, de la joventut proletària i camperola.

Els estudiants burgesos i petit-burgesos que sempre han mirat la joventut treballadora amb menyspreu, com per art de màgia, s'han transformat en uns furiosos revolucionaris, que tenen l'escandalós cinisme de negar-nos el dret de monopolitzar la Universitat, a nosaltres, els joves proletaris.

Aquests elements a malgrat del seu fals revolucionarisme, mangonegen a la Universitat emparats per les organitzacions obreres reformistes.

Uns i altres, plantegen el problema de l'ensenyança i de la Universitat de la mateixa manera que el plantejaven els republicans burgesos el 1931. Parlaven i parlaven de la Universitat Popular i de facilitar l'accés a la Universitat als joves treballadors.

Ambdues coses són totalment inacceptables!

Cal precisar bé. La Universitat Popular que volen fer els estudiants burgesos, i els elements reformistes del moviment obrer juvenil, és la ja clàssica Universitat neutral.

Nosaltres estem contra tota classe de neutralitat. I la Universitat neutral és, com deia el nostre plorat Maurin, una Universitat sectària, burgesa, antiproletària.

No volem saber res amb la Universitat neutral!

Ja quasi no es fa necessari que parlem de l'accés a la Universitat de la joventut treballadora. Aquesta és una consigna superada per la lluita revolucionària actual. No es tracta de que vagin a la

Departament del Baix-Rhin (França)

Resum de la Instrucció Ministerial del 25 de novembre de l'any 1931

Recomanacions oficials a la població civil per protegir-se dels atacs aeris

Què s'ha de fer i què no s'ha de fer.

Precaucions contra les bombes incendiàries

Recobrir completament l'empostissat d'una petita capa de sorra (tres o quatre centímetres de gruix).

No deixar-hi cap mena de matèria inflamable. (Recobrir d'una capa de ciment i sorra barrejats tant com sigui possible les bigues de fusta que surtin).

No tirar mai aigua damunt una bomba incendiària. Fins que no hagi fet explosió i no sigui ben consumida, no intenteu apagar l'incendi provocat.

Contra les bombes explosives

Utilitzar els abrigalls que reuneixin les millors condicions.

Apuntalar els trespols sempre que sigui possible.

Fer una capa amb sacs de sorra sobre l'empostissat de l'abrigall. Per protegir-se contra les explosions, tapar degudament amb sacs de sorra totes les obertures.

Contra els gasos verinosos

Amagar-se preferentment als abrigalls hermètics.

Entrenar-se en l'ús de la careta.

La careta mal utilitzada no serveix per res.

Posar-se la careta així que es senti les primeres explosions.

Una vegada posada la careta, respireu fent les inspiracions ben profundes.

No caminar si hom està sufocat i guardar un repòs absolut.

No treure's la careta fins que, d'una manera certa, hom sapiga que ha desaparegut l'atmosfera verinosa.

Alguns gasos cremen la pell, àdhuc a través dels vestits. Així que puguin, despulli's utilitzant guants «ad-hoc», i dongui's un bany amb molta cura.

Les coses i, especialment, els vestits tacats, seran desinfectats sota el control dels agents administratius.

No tocar-los abans de desinfectar-los.

No beure ni menjar a cap preu aliments ni begudes possiblement emmetzinades pels gasos.

En tots els casos, les persones que hagin sofert l'acció dels gasos, seran examinades als centres sanitaris corresponents.

Quan un abrigall sigui invadit pels gasos, abandonar-lo poc a poc fins a guanyar-ne un altre.

Demà: «Recomanacions generals i complementàries»

Universitat un nombre més gran o més reduït de joves treballadors. Es tracta de posar la Universitat totalment a la disposició de la joventut proletària, camperola i combatent.

La nostra consigna actual és Universitat Obrera Socialista. Universitat dirigida i controlada per les organitzacions d'estudiants obrers i per les joventuts proletàries.

Les nostres Associacions d'Estudiants Comunistes, estan lluitant, d'acord amb els estudiants anarquistes, per a la realització immediata d'aquesta important consigna.

La Joventut Comunista Ibèrica considera que estem davant un problema que afecta a tota la joventut treballadora.

La lluita per la Universitat Socialista no és solament una consigna dels estudiants revolucionaris. És la lluita de tots els joves comunistes.

Nosaltres hem estat els únics en reclamar els drets polítics per a la joventut proletària. Ja ens han estat concedits.

Nosaltres som també els únics que exigim una Universitat Socialista.

Estem absolutament convençuts que aquesta consigna s'imposarà com les altres i que per a aconseguir-ho comptem amb l'apoi entusiasta de tota la joventut treballadora.

Parlen els nostres pioners

Camarades de la província de Girona

Per primera vegada us dirigeixo un saluto en nom dels Pioners del P. O. U. M. per mediació del nostre volgut diari L'ESPURNA per fer-hos sapiguer que estem organitzant amb molta il·lússió la secció de Pioners.

Camarades! Per una Espanya nova i el dia de demà siguem uns homes instruits i valents allisteu-vos-hi a la secció de Pioners.

¡Visca la J. C. I.! ¡Mari el Feixisme!

¡Fins a vèncer o morir!

El pioner, BUADES.